

samt Skindhandsker. Endelig Forhøjelse af Tolden paa Kaffe, Kaffesurrogater og Sukker.

Loven omfatter dernæst: Forhøjelse af *Ølskatten*, Tillægsafgift af *Benzin* paa 5 Øre pr. Liter, 10 pCts Tillægsafgift paa *Silkevarer m. m.*, Tillægsafgift paa *Sprit* til Parfumer, Forhøjelse af Omsætningsafgiften af *Chokolade- og Sukkervarer* fra 25 til 33 $\frac{1}{3}$ pCt., Forhøjelse af *Cigaretafgiften* og af Afgiften af *Kaffesurrogater*, Tillæg til *Totalisatorafgiften*, Tillægsafgift af *Sukker* (5 Øre pr. Kilo), Forhøjelse af *Børs-skatten* og af *Spillekortafgiften*.

Der blev i Fjor foretaget et Par Ændringer, hvorved navnlig Tolden for Gummistøvler blev nedsat til 50 Øre pr. kg og Tolden for Papir til Dagblade blev lempet ved en ændret Affattelse af den paagældende Anmærkning. Desuden fik Finansministeren Bemyndigelse til at fritage Films af opdragende Karakter for Told. Der er nu yderligere foretaget enkelte *Toldnedsættelser*: for *Stoffodtøj* fra 3 Kr. 25 Øre til 2 Kr. 50 Øre pr. kg, for forskellige Slags *Flasker* fra henholdsvis 8 og 6 Øre til 7 og 5 Øre pr. kg og for uslebne kulørte *Glasvarer* og en Del slebne Glasvarer fra 35 til 28 Øre pr. kg, medens *Glødelamper* er opført under et nyt Løbe-Nr. med Toldsatsen 35 Øre. Omvendt er der for at ophæve en som Følge af Kartoffelmelstolden opstaaet negativ Beskyttelse *indført* en Told paa 10 Øre pr. kg for *Planteskim* samt *Klister* og *Appretur- og Slettepræparater* af Mel eller Stivelse.

Lovens *Provenu* er for 1936—37 anslaaet til ca. 50 Mill. Kr.

De ovennævnte Ændringer vedtoges enstemmigt i *Folketinget* efter Indstilling fra Udvalgets *Flertal* (Socialdemokrater, Radikale og Konservative). Flertallet tilføjede i Betænkningen, at uanset at der paa nogle Omraader kunde være Grund til at undersøge Betimeligheden af at gennemføre visse tekniske Ændringer, havde Tiden ikke været inde til en mere omfattende teknisk Revision af Loven.

Venstre-Mindretallet gjorde gældende, at Nødvendigheden af at opretholde de her omhandlede midlertidige Indtægter skyldtes, at Regeringen gennem en Aarrække havde forhindret en planmæssig Begrænsning af de offentlige Udgifter, og Mindretallet mente, at de foreslaaede Indtægter dels var for rigelige for Statens Behov, dels var uheldige i den foreliggende Form. Dette gjaldt først og fremmest Forlængelsen